

Entrevistes del Parlament

Marta Llorens Diputada de CiU

“El que està en risc és no anar enrere”

Odei A-Etxearte
BARCELONA

Marta Llorens ha assumit recentment la direcció de la campanya electoral del candidat de CiU al Congrés, Josep Antoni Duran i Lleida. Aquesta tardor compaginarà l'escó amb una preparació intensa de les espanyoles.

CiU ha batejat les espanyoles com les eleccions del pacte fiscal...

El pacte fiscal és un tema de justícia i ara ens és vital per poder tenir els recursos que són nostres i fer les polítiques que des de Catalunya entenem que s'han de fer per generar ocupació i dinamitzar l'economia productiva. Sense el pacte fiscal difícilment podrem modificar els pressupostos de la Generalitat i es farà molt difícil fer polítiques que solucionin els problemes que tenen els ciutadans de Catalunya. Les enquestes diuen que hi ha un 80% de la població que està d'acord amb la necessitat d'aquest nou pacte fiscal, però aquest 80% ha de tenir molt present que justament el que està en joc en aquestes eleccions generals no és si guanya el PP o el PSOE. Si hi ha una majoria absoluta del PP, sabem quin resultat tindrà això per a Catalunya. Es fa imprescindible que hi hagi una força catalana que situï com a element innegociable la consecució del pacte fiscal.

Si CiU tanca un acord amb el govern espanyol, s'hauria de traslladar al Parlament?

CiU ha fet acords puntuals amb els socialistes a Madrid i no n'hem vist una translació al Parlament. Els acords en unes corts no necessàriament han de portar implícitament acords al Parlament.

Aleshores, és partidària de mantenir la geometria variable passi el que passi a Madrid?

Sóc partidària de fer en cada moment tot el que sigui necessari per poder treure'n el màxim rendiment possible a favor dels interessos de Catalunya. En aquest moment, és solucionar la situació de precarietat i de crisi econòmica, recuperar ocupació i economia productiva. Necessitem el pacte fiscal i que es facin les modificacions legislatives que el PSOE es va comprometre a fer per donar compliment a l'Estatut després de la retallada del Tribunal Constitucional. Necessi-

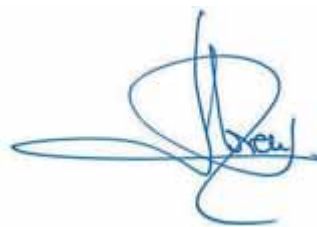

ANDREU PUIG

La política, en femení

Marta Llorens (Vilanova i la Geltrú, 1962) és graduada social i filla d'una família nombrosa. Va entrar a Unió Democràtica el 1987. És consellera nacional del partit des de 1995 i, des d'aleshores, va exercir de presidenta del comitè local de la capital del Garraf fins al 1999. Aquell any també va començar a integrar la cúpula d'Unió, l'anomenat comitè de govern. En va assumir, progressivament, les tasques de la secretaria de política municipal, de la secretaria d'organització, de la secretaria general adjunta i de la secretaria gene-

ral. Ara n'és la vicepresidenta executiva de comunicació i la portaveu del partit. És una defensora ferma de l'exercici de la política en femení. Com a diputada de CiU, és membre de les comissions de Benestar, Família i Immigració; d'Interior, i d'Igualtat de les persones. Està casada i té una filla.

“CiU ha fet acords puntuals amb el PSOE a Madrid i no n'hem vist una translació al Parlament. Els acords en unes corts no necessàriament han de portar acords al Parlament”

tem una força política forta a Madrid. Aquestes eleccions són històriques. Parlem del pacte fiscal, d'una modificació de la llei electoral estatal, d'una voluntat clara del PSOE i el PP de fer una recentralització de les competències autonòmiques. El que està en risc no és no avançar sinó no anar enrere.

Les enquestes diuen que CiU podria superar per primer cop el PSC a Catalunya.

L'enquesta real és el recompte del dia de les eleccions. CiU està en un moment positiu de sortida. Votar CiU pot tenir un vessant de vot útil importantíssim perquè és la corretja de transmissió del govern de la Generalitat a Madrid.

Oriol Pujol va criticar que CiU ha actuat com un lobby al Congrés en comptes de defensar els interessos de Catalunya...

CiU és un lobby de país. El lobby dels lobbys de CiU és Catalunya i els interessos dels catalans. En aquest cas, potser no es van agafar bé les seves declaracions perquè segur que hi estem d'acord. ■

La cursa cap al 20-N

Els tres diputats de SI al Parlament, Uriel Bertran, Alfons López Tena i Toni Strubell, en un ple ■ ROBERT RAMOS

SI preguntarà en referèndum si s'ha de presentar el 20-N

■ Solidaritat farà una assemblea entre el mes de setembre i octubre per prendre una decisió definitiva

Edgar Mata
BARCELONA

Solidaritat per la Independència va decidir ahir preguntar als seus 3.500 adherits amb dret a vot si aquesta coalició s'ha de presentar a les eleccions espanyoles del 20-N. L'executiva nacional de SI convocarà aquesta mateixa setmana un referèndum intern a través de solidaritatcatalana.cat i en el qual oferirà quatre possibles respostes.

La primera opció serà afirmativa però amb el condicionant que ho faci amb altres forces polítiques independentistes. La segona també serà afirmativa, tot i que la coalició amb altres forces ja no seria un condicionant sinó una preferència. Les altres dues opcions que l'executiva oferirà seran que SI es presenti a les eleccions estatals en solitari; o bé tot el contrari, que Solidaritat no es presenti als comicis del 20-N. Durant tot aquest procés, SI habilitarà un fòrum de discussió al seu web.

Depenent del resultat que surti, durant el mes de setembre l'executiva nacional de SI portarà a terme les accions necessàries per poder convocar una assemblea entre el final del mes de setembre i el principi d'octubre. En aquesta assemblea, els adherits prendran una decisió definitiva després que l'executiva presenti el resultat de les gestions dutes a terme. En el cas que SI decideixi presentar-se a les eleccions estatals, no tindria cap de llista fins, com a mínim, mitjan d'octubre, ja que la llista que presentarien s'hauria d'legir en un procés obert. Avui dia, l'executiva no vol parlar de possibles caps de llista ja que és un debat que “ara no existeix”.

Referèndums SI

Aquesta no serà la primera consulta interna que SI faci a través de l'espai democràcia del seu lloc web. La primera va ser sobre la reforma de l'impost de successions, i la segona, pel tancament de les centrals nuclears. ■